

ANDRÉ FERENC

Betörtem egy ablakot

Szívem nehéz, kő a gyomrom,
Rémületemben hallgatok:
Rosszul rúgtam el a labdát,
S betörtem egy ablakot.

Nem látta meg senki, mégis
Mint egy őz, oly riadt vagyok:
Mi lesz, hogyha megtudják, hogy
Betörtem egy ablakot?

Pedig nem is szándékos volt,
Hol vannak az őrangyalok,
Miért nem vigyáztak, mikor
Betörtem egy ablakot?

Legjobb volna elbújdosni,
Várnak rám vörös hajnalok!
Más országban nem nézik majd,
Hogy betörtem egy ablakot.

Mégis inkább hazamegyek,
Még nap is vádlón ragyog.
Tudja már az egész világ,
Hogy betörtem egy ablakot!

Odaállok apu elé,
Torkom szorul, nyelvem dadog:
„La-Labdáztam s vé-véletlen
be-betörtem egy ablakot.”

Elmosolyodik, megölel:
„Betörtél egy ablakot?
Ne se törődj! Kicseréljük,
Legalább nincs nagy bajod.”

A szöveg a Forum Könyvkiadó gondozásában hamarosan megjelenő gyerekvess-antológiába készült.